

Santa Magdalena de l'Astor

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: L'Astor
Emplaçament A l'entrada del poble

Coordenades:

Latitud: 41.69012
Longitud: 1.42826
UTM Est (X): 369201
UTM Nord (Y): 4616565

Classificació

Número de fitxa 08176 - 9
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle XI-XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. Catàleg de Patrimoni del POUM, 2007.
Número inventari IPA 5987
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religiós
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C. Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autoria de la fitxa Dídac Pàmies i Marta Lloret
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2015 - 02:00

Descripció

L'església romànica de Santa Magdalena està situada fora del recinte emmurallat de l'Astor. Va ser reformada al segle XVI, quan s'hi construï el campanar.

Consta d'una sola nau amb l'absis no marcat en planta. Està coberta amb volta de creueria i presenta tres capelles per costat, dues d'elles d'arc apuntat de pedra i la resta d'arc de mig punt arrebossat. El presbiteri està presidit per un retaule i queda elevat de la resta de la nau per dos graons. Als peus del temple hi ha un cor sostingut amb bigues i delimitat amb barana de fusta. Des de l'interior, el portal d'accés és d'arc apuntat. El frontis és de marcada verticalitat i presenta un portal d'arc de mig punt adovellat amb arquivolta, amb un escut heràldic a sobre. Està rematada per un campanar d'espada descendent, obert amb dos ulls d'arc de mig punt. El parament dels murs és de pedra vista disposada en filades.

Observacions:

D'aquesta església procedeixen dues imatges, una de Sant Cosme i l'altra de Sant Damià (fitxa 74). Es tracta de dues talles de fusta que daten del segle XIII ja que segueixen una representació humanitzada i realista de les figures.

Història

L'església apareix documentada per primera vegada l'any 1157, quan el bisbe de Vic, Pere Redorta, entregà a la canònica de Santa Maria de l'Estany, la parròquia de Santa Maria de Segur, de la que era sufragània l'església de Santa Magdalena de l'Astor (Austor). Aquesta donació es completà l'any 1176 quan Ponç de Falç, entregà la seva tercera part de les esglésies de la parròquia de Segur a la canònica de l'Estany.

L'església mai ha tingut estatus de parròquia i encara avui dia és sufragània de la parròquia de Santa Maria de Segur.

L'any 1520 l'església va ser reformada completament atorgant-li l'aspecte que encara conserva avui dia.

Bibliografia

AYMAMÍ, G. (2011). Per la comarca de l'Anoia. Barcelona: Abadia de Montserrat.

Catàleg de Patrimoni del POUM. Ajuntament de Pujalt, 2007.

CONDAL, T.; PRADES, M. (1999). L'Alt Penedès, el Baix Penedès, El Garraf, l'Anoia. Barcelona: Pòrtic.

GAVÍN, J.M. (1984). Inventari d'esglésies. Anoia, Conca de Barberà. Vol. 16. Vallldoreix: Arxiu Gavín.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Pujalt (Anoia).

Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

LLACUNA, P.; MASCÓ, T. (1995): Rutes per l'Anoia: història i art. Publicacions Anoia.

MESTRE, J.V. (1994): Les Esglésies romàniques de l'Anoia. Igualada: La Veu de l'Anoia

PEIDRÓ, E.; REIG, J. (1994): Arquitectura religiosa romànica de la Comarca de l'Anoia. Barcelona: Unió Excursionista de Catalunya.

PLADEVALL, A. [coord.] (1997): Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoia. Direcció General del Patrimoni Cultural.

PLADEVALL, A. dir. (1992): Catalunya romànica. El Penedès, l'Anoia. Vol XIX. Barcelona: Enciclopèdia catalana.

